

Gernemanden.

Julien Verre de Turique.

(Sluttet.)

hun rystede hurtigt denne Aben-
sag, idet hun sagde: „Nej,
det var jo ikke blevet nogen Lykke.
Hans den skønne, han behøver!“

„Det er umuligt. Det er intet at gis-
re. Han er forstået!“

„Forstået!“

Hun udstoede et Skrig og løb som en vanvært langs med Breden, idet hun forsvorlet anraaber Mændene om Hjælp. Over alt stod hun det samme Svar: „Umuligt!“

Pludseligt stod hun over for Pierre.

„Pierre!“

Et Sekund var begge tause.

„Frels ham!“ havde hun saa.

Pierre lo haalnigt:

„Umuligt!“

„Frels ham, siger jeg!“

„Nej. Du ser jo mine Kommerater vægter sig. Det vilde jo ogsaa være Daa-
skab!“

„Du kan frelse ham, du alene. Jeg ved det. Du kan, hvis du vil!“

„Nej.“

„Pierre!“

„Nej!“ siger jeg dig. Nej, nej, nej!“

„Du man, Pierre, hører du! Du maa
og stal!“

Og hun sad ham fast i Øjnene.

Pierre vendte sig om og fastede sig i Hjælpen. Over en halv Time varede Kampen, som iagttoget med storst Spænding af alle på Strandbreden.

Endelig lykkedes det Pierre at få Greve i Paris. Hun var gift til en unge Greve, boede i et lille Vandebadet et Barn, var lykkelig og til-
Mand.

Det blev straks grebet af blindt Ra-
han vilde sjællig ille til Pas-
Paris? Hvad vil du det?“ spurg-
ham.

„Jeg vil dræb ham!“ Ned hvilken Ret vil du ham live?“

„Jeg har rovet Catharine fra mig!“
Det han elskede hende. Forværtig-
gt gjort hende meget lykkelig.“

„Det mangler blot, at han skal
første hende meget ulykkelig!“

Lykkedes tilstidst at fåa ham til at
sælge paa Sagen, men han var
sædlig at hævne sig, hvis han en-
kom til at staa over for sin Rivol.

Måltidet forlod fem Aar. Pierre
og for Dag blev mere mørk i-
Kampen, som knyttede sig til Barn-
kammeret, sagde han en Dag sine
og Ungdomsvänner Farvel for
en Lykke et andet Sted.

Torrederi.

Historisk Novellette af Max Montani.

Paa en lille Klippe i det atlantiske Ocean sidder en ensom Mand foran et lille torveleg og uanfægtigt Hus og stuer tuis ud i Natten.

Dette stille rundt omkring, ingen Lysning varer sig, ingen Flugl er at høre, ingen Menneskestamme at fornemme; Tide efter anden siger et dybt Stik op fra den tause Mandes Bryst, og tankesfuld farer han da hver Gang med Haanden over den høje Pande, i hvis Midte en mørk Haarlok hænger ned.

Natten har indhyller alt i Taushed; kun dybt nede under ham høres Brændings Torden, nær Bolgerne staaer i Øjnen og forsøgte ikke en Gang paa at tælle ham. Men idet han trykte Barner i hans Arme, sagde han:

„Omfavn ham!“

Det Gernemanden tog Barnet i sine Arme og bedekkede det med Klys.

Gernemanden.

Historisk Novellette af Max Montani.

Paa en lille Klippe i det atlantiske Ocean sidder en ensom Mand foran et lille torveleg og uanfægtigt Hus og stuer tuis ud i Natten.

Dette stille rundt omkring, ingen Lysning varer sig, ingen Flugl er at høre, ingen Menneskestamme at fornemme; Tide efter anden siger et dybt Stik op fra den tause Mandes Bryst, og tankesfuld farer han da hver Gang med Haanden over den høje Panden, i hvis Midte en mørk Haarlok hænger ned.

Natten har indhyller alt i Taushed; kun dybt nede under ham høres Brændings Torden, nær Bolgerne staaer i Øjnen og forsøgte ikke en Gang paa at tælle ham. Men idet han trykte Barner i hans Arme, sagde han:

„Omfavn ham!“

Det Gernemanden tog Barnet i sine Arme og bedekkede det med Klys.

Torrederi.

Historisk Novellette af Max Montani.

Paa en lille Klippe i det atlantiske Ocean sidder en ensom Mand foran et lille torveleg og uanfægtigt Hus og stuer tuis ud i Natten.

Dette stille rundt omkring, ingen Lysning varer sig, ingen Flugl er at høre, ingen Menneskestamme at fornemme; Tide efter anden siger et dybt Stik op fra den tause Mandes Bryst, og tankesfuld farer han da hver Gang med Haanden over den høje Panden, i hvis Midte en mørk Haarlok hænger ned.

Natten har indhyller alt i Taushed; kun dybt nede under ham høres Brændings Torden, nær Bolgerne staaer i Øjnen og forsøgte ikke en Gang paa at tælle ham. Men idet han trykte Barner i hans Arme, sagde han:

„Omfavn ham!“

Det Gernemanden tog Barnet i sine Arme og bedekkede det med Klys.

Gernemanden.

Historisk Novellette af Max Montani.

Paa en lille Klippe i det atlantiske Ocean sidder en ensom Mand foran et lille torveleg og uanfægtigt Hus og stuer tuis ud i Natten.

Dette stille rundt omkring, ingen Lysning varer sig, ingen Flugl er at høre, ingen Menneskestamme at fornemme; Tide efter anden siger et dybt Stik op fra den tause Mandes Bryst, og tankesfuld farer han da hver Gang med Haanden over den høje Panden, i hvis Midte en mørk Haarlok hænger ned.

Natten har indhyller alt i Taushed; kun dybt nede under ham høres Brændings Torden, nær Bolgerne staaer i Øjnen og forsøgte ikke en Gang paa at tælle ham. Men idet han trykte Barner i hans Arme, sagde han:

„Omfavn ham!“

Det Gernemanden tog Barnet i sine Arme og bedekkede det med Klys.

Gernemanden.

Historisk Novellette af Max Montani.

Paa en lille Klippe i det atlantiske Ocean sidder en ensom Mand foran et lille torveleg og uanfægtigt Hus og stuer tuis ud i Natten.

Dette stille rundt omkring, ingen Lysning varer sig, ingen Flugl er at høre, ingen Menneskestamme at fornemme; Tide efter anden siger et dybt Stik op fra den tause Mandes Bryst, og tankesfuld farer han da hver Gang med Haanden over den høje Panden, i hvis Midte en mørk Haarlok hænger ned.

Natten har indhyller alt i Taushed; kun dybt nede under ham høres Brændings Torden, nær Bolgerne staaer i Øjnen og forsøgte ikke en Gang paa at tælle ham. Men idet han trykte Barner i hans Arme, sagde han:

„Omfavn ham!“

Det Gernemanden tog Barnet i sine Arme og bedekkede det med Klys.

Gernemanden.

Historisk Novellette af Max Montani.

Paa en lille Klippe i det atlantiske Ocean sidder en ensom Mand foran et lille torveleg og uanfægtigt Hus og stuer tuis ud i Natten.

Dette stille rundt omkring, ingen Lysning varer sig, ingen Flugl er at høre, ingen Menneskestamme at fornemme; Tide efter anden siger et dybt Stik op fra den tause Mandes Bryst, og tankesfuld farer han da hver Gang med Haanden over den høje Panden, i hvis Midte en mørk Haarlok hænger ned.

Natten har indhyller alt i Taushed; kun dybt nede under ham høres Brændings Torden, nær Bolgerne staaer i Øjnen og forsøgte ikke en Gang paa at tælle ham. Men idet han trykte Barner i hans Arme, sagde han:

„Omfavn ham!“

Det Gernemanden tog Barnet i sine Arme og bedekkede det med Klys.

Gernemanden.

Historisk Novellette af Max Montani.

Paa en lille Klippe i det atlantiske Ocean sidder en ensom Mand foran et lille torveleg og uanfægtigt Hus og stuer tuis ud i Natten.

Dette stille rundt omkring, ingen Lysning varer sig, ingen Flugl er at høre, ingen Menneskestamme at fornemme; Tide efter anden siger et dybt Stik op fra den tause Mandes Bryst, og tankesfuld farer han da hver Gang med Haanden over den høje Panden, i hvis Midte en mørk Haarlok hænger ned.

Natten har indhyller alt i Taushed; kun dybt nede under ham høres Brændings Torden, nær Bolgerne staaer i Øjnen og forsøgte ikke en Gang paa at tælle ham. Men idet han trykte Barner i hans Arme, sagde han:

„Omfavn ham!“

Det Gernemanden tog Barnet i sine Arme og bedekkede det med Klys.

Gernemanden.

Historisk Novellette af Max Montani.

Paa en lille Klippe i det atlantiske Ocean sidder en ensom Mand foran et lille torveleg og uanfægtigt Hus og stuer tuis ud i Natten.

Dette stille rundt omkring, ingen Lysning varer sig, ingen Flugl er at høre, ingen Menneskestamme at fornemme; Tide efter anden siger et dybt Stik op fra den tause Mandes Bryst, og tankesfuld farer han da hver Gang med Haanden over den høje Panden, i hvis Midte en mørk Haarlok hænger ned.

Natten har indhyller alt i Taushed; kun dybt nede under ham høres Brændings Torden, nær Bolgerne staaer i Øjnen og forsøgte ikke en Gang paa at tælle ham. Men idet han trykte Barner i hans Arme, sagde han:

„Omfavn ham!“

Det Gernemanden tog Barnet i sine Arme og bedekkede det med Klys.

Gernemanden.

Historisk Novellette af Max Montani.

Paa en lille Klippe i det atlantiske Ocean sidder en ensom Mand foran et lille torveleg og uanfægtigt Hus og stuer tuis ud i Natten.

Dette stille rundt omkring, ingen Lysning varer sig, ingen Flugl er at høre, ingen Menneskestamme at fornemme; Tide efter anden siger et dybt Stik op fra den tause Mandes Bryst, og tankesfuld farer han da hver Gang med Haanden over den høje Panden, i hvis Midte en mørk Haarlok hænger ned.

Natten har indhyller alt i Taushed; kun dybt nede under ham høres Brændings Torden, nær Bolgerne staaer i Øjnen og forsøgte ikke en Gang paa at tælle ham. Men idet han trykte Barner i hans Arme, sagde han:

„Omfavn ham!“

Det Gernemanden tog Barnet i sine Arme og bedekkede det med Klys.

Gernemanden.

Historisk Novellette af Max Montani.

Paa en lille Klippe i det atlantiske Ocean sidder en ensom Mand foran et lille torveleg og uanfægtigt Hus og stuer tuis ud i Natten.

Dette stille rundt omkring, ingen Lysning varer sig, ingen Flugl er at høre, ingen Menneskestamme at fornemme; Tide efter anden siger et dybt Stik op fra den tause Mandes Bryst, og tankesfuld farer han da hver Gang med Haanden over den høje Panden, i hvis Midte en mørk Haarlok hænger ned.

Natten har indhyller alt i Taushed; kun dybt nede under ham høres Brændings Torden, nær Bolgerne staaer i Øjnen og forsøgte ikke en Gang paa at tælle ham. Men idet han trykte Barner i hans Arme, sagde han:

„Omfavn ham!“

Det Gernemanden tog Barnet i sine Arme og bedekkede det med Klys.

Gernemanden.

Historisk Novellette af Max Montani.

Paa en lille Klippe i det atlantiske Ocean sidder en ensom Mand foran et lille torveleg og uanfægtigt Hus og stuer tuis ud i Natten.

Dette stille rundt omkring, ingen Lysning varer sig, ingen Flugl er at høre, ingen Menneskestamme at fornemme; Tide efter anden siger et dybt Stik op fra den tause Mandes Bryst, og tankesfuld farer han da hver Gang med Haanden over den høje Panden, i hvis Midte en mørk Haarlok hænger ned.

Natten har indhyller alt i Taushed; kun dybt nede under ham høres Brændings Torden, nær Bolgerne staaer i Øjnen og forsøgte ikke en Gang paa at tælle ham. Men idet han trykte Barner i hans Arme, sagde han:

„Omfavn ham!“

Det Gernemanden tog Barnet i sine Arme og bedekkede det med Klys.

Gernemanden.

Historisk Novellette af Max Montani.

Paa en lille Klippe i det atlantiske Ocean sidder en ensom Mand foran et lille torveleg og uanfægtigt Hus og stuer tuis ud i Natten.

Dette stille rundt omkring, ingen Lysning varer sig, ingen Flugl er at høre, ingen Menneskestamme at fornemme; Tide efter anden siger et dybt Stik op fra den tause Mandes Bryst, og tankesfuld farer han da hver Gang med Haanden over den høje Panden, i hvis Midte en mørk Haarlok hænger ned.

Natten har indhyller alt i Taushed; kun dybt nede under ham høres Brændings Torden, nær Bolgerne staaer i Øjnen og forsøgte ikke en Gang paa at tælle ham. Men idet han trykte Barner i hans Arme, sagde han:

„Omfavn ham!“

Det Gernemanden tog Barnet i sine Arme og bedekkede det med Klys.

Gernemanden.

Historisk Novellette af Max Montani.

Paa en lille Klippe i det atlantiske Ocean sidder en ensom Mand foran et lille torveleg og uanfægtigt Hus og stuer tuis ud i Natten.

Dette stille rundt omkring, ingen Lysning varer sig, ingen Flugl er at høre, ingen Menneskestamme at fornemme; Tide efter anden siger et dybt Stik op fra den tause Mandes Bryst, og tankesfuld farer han da hver Gang med Haanden over den høje Panden